

цифрових трансформацій і на тих, хто залишив роботу через неспроможність швидко вчитись та адаптувати технології для роботи та навчання. Багато представників покоління X змушені були звільнитись з роботи, бо від них вимагали змінити формат роботи, перейти з офлайн на онлайн режим, використовувати хмарні сервіси зв'язку Google Meet, Microsoft Team, FaceTime, Skype, Zoom, Telegram, Viber, вести електронний документообіг.

Використана література:

1. Сорокин П. А. Социальная стратификация и мобильность. URL: https://sociology.mephi.ru/docs/sociologia/html/sorokin_soc_strat_mobile.html
2. Коваліско Н. Соціальна стратифікація: теоретичні та методичні засади дослідження на регіональному рівні. *Соціологія: теорія, методи, маркетинг*. 2006. № 3. С. 138–139.
3. Сорокин П. А. Социальная стратификация и мобильность. URL: https://sociology.mephi.ru/docs/sociologia/html/sorokin_soc_strat_mobile.html

Приходько В.М.
viktoriaa.mail@gmail.com
кандидат соціологічних наук,
доцент кафедри соціології
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені Вадима Гетьмана»
м. Київ, Україна

ВЗАЄМОВПЛИВ ЕКОНОМІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Проявом загальної культури в сфері економіки є економічна культура, яка найбільш концентровано виражає цінності досягнення мети людиною в економічній

сфері, накопичений суспільством економічний досвід. Економічна культура відображає повноту використання економічних законів, трансформацію їх об'єктивних вимог та мотиви господарської діяльності людей. Вона визначає реалістичність та впливає на якість управління та ефективність праці кожного робітника.

Економічна культура – це і спосіб мислення, і визначений стиль поведінки, складовими яких є ініціативність, пошук нетрадиційних рішень, масштабність та ризик, ділова активність. Саме з цими характерними елементами пов'язана особлива функція, яка виконується економічно-культурними особами в сфері економіки. Вона полягає в забезпеченні оновлення, створенні інноваційної сфери, що ламає застарілі структури та відкриває дорогу новому. Завдяки пізнанню сутності економічної культури викристалізовується повна уява про багатоаспектну соціально-економічну діяльність людини, а отже відкриваються нові можливості для цілеспрямованої орієнтації особистості та держави на активну, свідому участь в пошуку та здійсненні конкретних заходів по виходу країни з кризи. Окрім того, зміна цивілізації, курс на глобалізацію вимагає нового вміння працювати, іншого менталітету, нарешті, іншої економічної культури.

Економічна культура – унікальне по складності та багатству змісту комплексне явище, що має внутрішню структуру та систему взаємозв'язків з іншими соціальними та економічними явищами. Економічна культура інтегрує в собі велику сукупність обставин, факторів, рис поведінки, знань, тощо. Наявність певного рівня економічних знань, готовність діяти певним чином та, нарешті, сама діяльність – це взаємопов'язані частини економічної культури.

Але слід особливо відмітити, що економічна культура не є сталою величиною, вона постійно змінюється, залежить від національних особливостей, культурного середовища, від ступеня розвитку продуктивних сил та виробничих відносин, типу економічної системи. Також взаємовплив економічної культури та ступеню розвитку суспільства відбувається постійно. З одного боку, розвиток суспільства

вимагає оновленої економічної культури. З іншого боку, підвищення рівня економічної культури з допомогою закладів освіти, СМІ тощо веде до прогресивного розвитку суспільства.

Тільки тоді, коли цінності та норми націлені на досягнення більш високого рівня, на більш якісний розвиток, та з іншого боку, в той же самий час вони не відірвані від дійсності, а навпаки, відповідають їй, рівню розвитку економіки, ефективні на сучасному етапі, тільки в цьому випадку можна говорити про наявність економічної культури.

Слід відмітити, що одне й теж явище в різних економічних умовах /економічних системах/ може бути як проявом економічної культури, так і свідомством її відсутності. В той же час в кожній економічній системі є свій комплекс цінностей та норм, які тільки в цій економічній системі вважаються економічною культурою. Тому велику роль відіграє процес глобалізації, за наявності збереження певних національних особливостей.

В теперішній час уявлення, що склалися на протязі сторіч дуже змінилися: традиції, звички вже не допомагають, а навпаки, стають на заваді адаптації до нових умов, на шляху самовдосконалення. В період радикальних змін в нашому суспільстві постає питання формування економічної культури.

Взагалі на процес формування та рівень розвитку економічної культури населення впливає сукупність таких факторів: генетична схильність; ментальність населення країни; ступінь розвитку економічного потенціалу; ступінь розвитку науки та освіти; взаємозв'язок декларованих та реально існуючих цінностей в сфері економіки; соціалізація.

Економічна культура розвивається роками та десятиліттями. Бажання змінити її за одну ніч нереальне. Дуже важливо усвідомлення як сутності, так і історичного досвіду розвитку економічної культури в нашій країні та за кордоном, в якому

містяться повчальні уроки для сучасності та для майбутнього прогресивного розвитку, поєднання глобальних процесів та національних особливостей.

Федоренко Н.І.

196819@ukr.net

кандидат соціологічних наук, доцент,
доцент кафедри соціології
факультету управління персоналом,
соціології та психології
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
м. Київ, Україна,

Дерманська Д.

студентка 4 курсу

факультету управління персоналом,
соціології та психології,
спеціальність «Соціологія»
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
м. Київ, Україна

СУЧАСНА МОТИВАЦІЯ ВТОРИННОЇ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Сучасне українське суспільство на сьогоднішній день характеризується нестійкою економічною ситуацією. Це в свою чергу призводить до того, що все більше населення вдається до пошуку додаткового заробітку, в тому числі і молодь, яка є найбільшим носієм енергії. Саме молоді сьогодні досить тяжко реалізувати себе і свій потенціал, особливо на ринку праці. Досить часто у процесі навчання студенти розчаровуються у обраній спеціальності, намагаються потурбуватися про майбутнє працевлаштування та набуття досвіду. У цьому їм допомагає вторинна зайнятість.